

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 38.

Vydána dne 15. května 1926.

Obsah: (64.—66.) 64. Vyhláška o soupisu pohledávek vůči sirotčím pokladnám v poměru k republice Rakouské. — 65. Vyhláška o výpovědi vkladů valutové půjčky státem. — 66. Vyhláška o vysvědčeních veřejné odborné školy pro ženská povolání ve Vyškově, Holešově a v Ústí n./L.

64.

Vyhláška ministrů spravedlnosti a financí

ze dne 11. května 1926

o soupisu pohledávek vůči sirotčím pokladnám
v poměru k republice Rakouské.

§ 1.

Podle článku 44 úmluvy mezi Československou republikou a republikou Rakouskou o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách ze dne 18. června 1924, č. 60/1926 Sb. z. a n. (zákon ze dne 21. srpna 1925, č. 220 Sb. z. a n., o provedení úmluv mezi Československou republikou a republikou Rakouskou ze dne 18. června 1924 o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách a ze dne 12. července 1924 o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění), jest peněžní pohledávky poručenců a opatrovanců, kteří měli dne 26. února 1919 bydliště na území republiky Rakouské, vůči sirotčím pokladnám československým a pohledávky poručenců a opatrovanců, kteří 26. února 1919 měli bydliště na území republiky Československé, vůči sirotčím pokladnám rakouským, do šesti měsíců ode dne vydání této vyhlášky, t. j. do 15. listopadu 1926, přihlásiti k soupisu, jestliže pohledávky vznikly před 26. únorem 1919 v korunách rakousko-uherských nebo jsou založeny na smlouvách nebo právních jednáních z doby před tímto dnem.

§ 2.

Ze soupisu jsou vyloučeny:

a) pohledávky, které před 15. zářím 1922 vzájemnou dohodou stran (sirotčí pokladny a

poručence nebo opatrovance) bez výhrady byly splněny;

b) pohledávky poručenců a opatrovanců, kteří v době od 26. února 1919 do 15. září 1922 přeložili své bydliště z území republiky Československé nebo republiky Rakouské a dne 15. září 1922 neměli řádného bydliště ani na území republiky Československé ani na území republiky Rakouské.

§ 3.

Příhlášku podají zákonní zástupci poručenců a opatrovanců anebo poručenci a opatrovanci, stali-li se mezitím svéprávními.

§ 4.

(1) Příhlášku je podati u příslušného poručenského nebo opatrovnického soudu, na Slovensku a Podkarpatské Rusi u příslušného poručenského (sirotčího) úřadu, bylo-li však poručenství nebo opatrovnickví ukončeno, u onoho soudu nebo poručenského (sirotčího) úřadu, který poručenství nebo opatrovnickví vedl.

(2) Nezabýval-li se prozatím československý soud nebo poručenský (sirotčí) úřad, který je podle předpisů o příslušnosti k vedení poručenství nebo opatrovnickví povolán, tímto poručenstvím nebo opatrovnickvím nebo nebyl-li pro nedostatek místní příslušnosti určitého poručenského nebo opatrovnického soudu nebo poručenského (sirotčího) úřadu takový soud nebo poručenský (sirotčí) úřad dosud podle platných ustanovení určen, je podati příhlášku u onoho rakouského soudu, který doposud vedl poručenství nebo opatrovnickví. Avšak v takových případech možno podati příhlášku ústně do protokolu u československého okresního soudu, na Slovensku a

Podkarpatské Rusi u poručenského (sirotčího) úřadu I. stolice, v jehož obvodu poručenec nebo opatrovanec nebo jejich zákonný zástupce má bydliště. Tento soud nebo poručenský (sirotčí) úřad postoupí ji podle předpisů o právní pomoci rakouskému soudu, který doposud vedl poručenství nebo opatrovnictví.

§ 5.

Příhlášky podati jest na úředním tiskopisu (§ 7). Poručenský nebo opatrovnický soud, na Slovensku a Podkarpatské Rusi poručenský (sirotčí) úřad, u něhož přihláška byla podána, vyžádá si potvrzení sirotčí pokladny, proti níž pohledávka byla přihlášena, o výši nároku dne 1. července 1924.

§ 6.

Poručenským a opatrovnickým soudům nebo poručenským (sirotčím) úřadům náleží přezkoumati přihlášky u nich podané podle spisů o poručenství nebo opatrovnictví a je případně opravit, jakož i přezkoumání nebo opravu na přihláškách potvrditi. Koncem každého měsíce buďtež hromadně předloženy se seznamem (§ 7) Československému zúčtovacímu ústavu v Praze.

§ 7.

Potřebné tiskopisy k přihláškám podle § 5 a seznamům podle § 6 dodá na žádost strany nebo soudu nebo poručenského (sirotčího) úřadu Československý zúčtovací ústav v Praze.

§ 8.

Tato vyhláška nabude účinnosti dnem vyhlášení ve Sbírce zákonů a nařízení.

Dr. Engliš v. r. Dr. Haussmann v. r.

65.

Vyhláška ministra financí ze dne 10. května 1926

o výpovědi vkladů valutové půjčky státem.

Vyhláškou ze dne 11. března 1919 uveřejněnou v č. 69 Pražských Novin zmocnil ministr financí spořitelny v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, aby přijímaly vklady na

státní valutovou půjčku. Tato půjčka byla po čtyři léta vkladatelem nevypověditelná.

Pokud vklady na tuto půjčku nebyly dosud vypovězeny, vypovídá je státní správa na půl roku předem a budou vkladatelům splaceny 15. listopadu 1926 i s úroky do tohoto dne narostlými u spořitelny, resp. peněžních ústavů, kterými byla vystavena vkladní knížka. Od 15. listopadu 1926 přestává zúročení těchto vkladů.

Aby bylo možno provést výplatu kapitálu i s úroky včas, vybízejí se vkladatelé, o něž tu jde, aby do 15. července 1926 ve smyslu vyhlášky ze dne 11. března 1919 oznámili svému ústavu, který vystavil vkladní knížku, v jakých penězích výplatu požadují. Při tom lze žádati výplatu vkladů ve zlatě složených také v Kč.

Každý vkladatel, resp. majitel vkladu musí bezpodmínečně při výplatě předložit buď originální vkladní knížku aneb soudní dekret o její amortisaci.

Dr. Engliš v. r.

66.

Vyhláška ministra průmyslu, obchodu a živností ve shodě s ministrem školství a národní osvěty ze dne 22. dubna 1926

o vysvědčeních veřejné odborné školy pro ženská povolání ve Vyškově, Holešově a v Ústí n. L.

Veřejná odborná škola pro ženská povolání ve Vyškově, Holešově a v Ústí n. L. (s českou řečí vyučovací) zařazuje se podle § 14 d), odst. 3., zákona ze dne 5. února 1907, č. 26 ř. z., o změně a doplnění živnostenského řádu, a podle nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem kultu a vyučování ze dne 26. července 1907, č. 180 ř. z., do seznamu oněch živnostenských učilišť, jejichž vysvědčení na odchodnou nahrazují průkaz řádného dokončení učebního poměru (tovaryšský list neb zkoušku tovaryšskou), opovírají-li ženy živnost oděvníckou, omezenou na šití ženských a dětských šatů.

Dr. Peroutka v. r. Dr. Krémář v. r.